

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1025 1 tháng 3 năm 2015

Trực Chỉ

*Trực chỉ một đường thông nẻo chánh,
Hành thông tâm đạo tự tâm hành,
Qui nguyên giếng mối rõ thanh quang,
Trời ban mùi đạo tự quang hành.*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 9/6/2005 đến 15/6/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Làm việc gì cần thiết ?
- 2) Đường nào là đường ngắn ?
- 3) Chuyện tình dài hay ngắn ?
- 4) Đường tu rút ngắn bằng cách nào mới đúng ?
- 5) Làm cách nào mới tiến ?
- 6) Thực hành cách nào mới đúng?
- 7) Chuyện gì khó khăn nhất ?

1) Montréal, 09-06-2005 2: 00 PM <i>Hỏi: Làm việc gì cần thiết ?</i> Đáp : Thừa xây dựng cho chung rất cần thiết Kệ : <i>Thực hành cải tiến tâm lẫn thân Sáng suốt mình tâm tự tiến lần Tự giải tự hành qui một mối Quyết tâm tu sửa tiến từ hồi</i>	2) Montréal, 10-06-2005 12 : 20AM <i>Hỏi : Đường nào là đường ngắn ?</i> Đáp : Thừa đường tạm là đường ngắn Kệ : <i>Ngắn dài là đường tính toán động Sửa tiến mình tâm tự tiến hành Đại nguyện không thành tâm động loạn Hành thông tự giải pháp phân hành</i>
3) Montréal, 11-06-2005 3 : 40 AM <i>Hỏi : Chuyện tình dài hay ngắn ?</i> Đáp : Thừa chuyện tình duyên chỉ có một giai đoạn ngắn thôi Kệ : <i>Chuyện tình ngắn ngủi để thức tâm Chuyện của Trời Phật thì rất dài Luân chuyển trong nhớ nhưng kính thương Thực hành rõ mỗi nhịp tiến hóa</i>	4) Montréal, 12-06-2005 4 : 30 AM <i>Hỏi : Đường tu rút ngắn bằng cách nào mới đúng ?</i> Đáp : Thừa đường tu liên tục có thể rút ngắn Kệ : <i>Tâm tu thành thật mới thặng hoa Uyển chuyển thực hành tâm đạt pháp Học hỏi không ngừng pháp pháp xuyên Đường đi nói rộng tự vượt xuyên</i>
5) Montréal, 13-06-2005 4: 10 AM <i>Hỏi : Làm cách nào mới tiến ?</i> Đáp : Thừa thực hành mới tiến Kệ : <i>Qui nguyên giếng mối mới tiến thân Sửa tiến chuyên cần thanh đạt pháp Giải tỏa phiền ưu tự góp phần Khai thông trí tuệ pháp phân lần</i>	6) Montréal, 14-06-2005 4 : 15AM <i>Hỏi : Thực hành cánh nào mới đúng?</i> Đáp: Thừa thực hành liên tục Kệ: <i>Thực hành đứng đắn tiến thân mau Giải tỏa phiền ưu rõ nhiệm mâu Kông phiền không động loạn thật siêu Thành tâm tu tiến cảm thức nhiều</i>
7) Montréal, 15-06-2005 3: 10 AM <i>Hỏi: Chuyện gì khó khăn nhất ?</i> Đáp : Thừa chuyện không chịu dứt khoát là khó khăn nhất Kệ : <i>Thành tâm dứt khoát là phải xong Thực hành chánh pháp tự vượt xuyên Hành khổ tâm thân an định hướng Thành tâm nhĩn nhục hành tiến đường</i>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

ĐẤT

*Đất đã làm chi hồi đất hiền
Phận em làm việc sống tùy duyên
Vạn linh tiến hóa trong tình bạn
Đất đã đảm đương đất diệu huyền*

*Diệu huyền cứu độ chẳng cho riêng
Chua ngọt đắng cay khắp các miền
Gánh vác trọn lành duyên thử thách
Trụ sanh hoại diệt cảm giao liên*

*Giao liên tận độ xoay xoay chuyển
No ám ám no trí chuyển xuyên
Trí đạo tâm đời gieo nguyên thức
Đất em vẫn độ vẫn ban hiền*

*Ban hiền thể xác vẫn an yên
Bảo bọc yên thân trong tác điền
Thành mộ quý thương người chín suối
Gia phong khai triển tạm bình yên*

*Bình yên đất đã khéo gieo duyên
Cứu độ quần sanh vẫn nối liền
Học hỏi không ngừng tâm trợ pháp
Nấn hình vẽ đạo độ triển miên*

*Triển miên đất đã nguyện kết duyên
Hỗ trợ người hiền tự tiến xuyên
Trăm ngã qui hồi chung một mối
Thành tâm thanh tịnh chuyển phân huyền*

*Phân huyền mê giác giải triển miên
Đất độ chúng sanh ngộ pháp hiền
Đi lại trong vùng minh đạo pháp
Cần khôn qui một rõ đất duyên*

*Đất duyên thanh lọc đất giao duyên
Lệ chảy thanh cao khắp các miền
Thuyền chuyển phân hành trong ý thức
Về nguồn phân giải chẳng hành riêng./.*

Kính bái
Lương Sĩ Hằng
Gien, 28-05-1988

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 23

*An yên tốt đẹp chẳng lo phiền
Giải quyết tâm linh tự sống yên
Phát triển muôn chiều tâm chẳng động
Quy hình vạn trạng tự mình xuyên*

“An yên tốt đẹp chẳng lo phiền”:

Lúc nào tâm thức của chúng ta không còn sự mê chấp lo âu nữa, phiền cái gì. Lúc nào cũng sáng, trước ngực của chúng ta luôn luôn có ánh sáng, có xâu chuỗi sáng, niệm Phật đều.

“Giải quyết tâm linh tự sống yên”:

Mình giải quyết được tâm linh là trường tồn bất diệt, thì thấy sống yên, không có lo sự chết sống nữa.

“Phát triển muôn chiều tâm chẳng động”:

Ánh sáng từ quang của chúng ta phát triển muôn chiều, tâm không có động nữa.

“Quy hình vạn trạng tự mình xuyên”:

Mọi trạng thái ở thế gian quy là một, thì mới thấy mình xuyên qua bất cứ giới nào. Còn cứ chia cách chia cách, thì làm sao mà chúng ta xuyên qua được những trở ngại là ta chưa hiểu, kêu bằng trở ngại. Hiểu rồi có gì đâu trở ngại, thông suốt rồi không có gì trở ngại hết!

Bình tâm lo tu tiên, lo giải mở thực chất của chính mình cống hiến cho nhân loại cùng tu cùng tiến để đem lại hòa bình trên mặt đất. Biết thương yêu lấy chính họ, biết xây dựng lấy chính họ là biết quý mến tổ tiên cha mẹ, biết quý mến Trời Phật là người thật sự hiếu thảo thặng hoa rõ rệt. Tu để tiến chứ không phải tu để lùi. Nhiều người mang danh tu, bận áo mào tu, nhưng mà tâm thức buồn phiền chấp mê, không biết được nguyên lý của Trời Đất, chỉ cầu cơ, nghe lý, nhưng mà không hành triển được. Ngày hôm nay chúng ta có duyên tự khai triển, lấy nguyên khí của Trời Đất đem lại ánh sáng vô tận trong nội thức của chúng ta, đó là khai triển huyền bí trong nội tâm của chúng ta, nhiên hậu chúng ta mới có đất đứng chân ở tương lai, tức là phần hồn sẽ có đất đứng chân ở tương lai. Một kỳ công tu luyện mới thật sự là tu.

Tu mà không hành, không phát triển được nội tâm, chỉ hướng ngoại, nhìn hình Phật, đọc kinh kệ, la lô um sùm, tự hoại cơ tạng, rớt cuộc vô nhà thương hư phôi hư gan, không tiến hóa nổi. Giận ai cũng xách kinh đọc tùm lum hết, nhưng mà không chịu sửa. Nhái lại những cái lời cao siêu mà chúng ta không hiểu thì đâu có giá trị. Nhái lại những lời mà ta hiểu mới có giá trị, mà nhái lại những lời không hiểu mà giảng cũng không thông, không giải quyết được chuyện mình và chuyện của quần sanh, càng ngày càng dấy động thêm. Có rú cho đông nữa tạo thêm một khối ô trược mà thôi! Không phát triển được.

Pháp Lý Vô Vi khác, thực hành đi, sẽ mở. Không thực hành là không bao giờ mở. Người nào khôn thì phải ngoan, phải cứu giúp mình, phải thương yêu mình, xây dựng mình cũng như cha mẹ quý yêu mình, Trời Phật đã quý yêu mình. Phải dốc lòng tu tiên tới đích, tự giác tự minh mới thật sự là người tu. Suốt cả một cuộc đời nói tôi ăn hiền ở lành. Các bạn làm sao hiền được, không nhai nát lấy gì các bạn nuốt? Là đã ác rồi. Mà không giải được, sự ác đó nó sẽ cô đọng, tạo cái tánh tình bất chánh.

Cho nên khôn mà không ngoan. Ngoan là biết sửa mình, giải tỏa những sự phiền muộn sái quấy trong nội tâm của chính mình mới kêu là người ngoan. Còn ôm lấy sự phiền muộn sái quấy lâu ngày sanh ra một bệnh hoạn, không giải quyết được. Nhiều người tu có tiếng lắm nhưng mà tới giờ phút bệnh không giải quyết được cũng phải chết. Cái chuyện bí ẩn ở bên trong Thượng Đế đã an bài rõ rệt: thanh, trược, kích động và phản động trong cơ tạng chúng ta có. Nếu chúng ta không giải quyết được sáng suốt là chúng ta sẽ lâm bệnh, không cứu được. Tự giết mình mà không hay, thích rượu uống rượu cho nhiều, thích hút thuốc hút thuốc cho nhiều, thích dâm dục dâm dục cho nhiều, toàn là phá hoại cơ tạng và khối óc, vậy than trách ai?

Than trách chính mình không sáng suốt. Có bộ răng phục vụ bộ ruột cũng không có nhai kỹ, ăn đại nuốt đại, bụng phình to, rồi nói là tôi là Phật. Không phải vậy! Ông Phật vô hình vô tướng mà lấy cái bụng mà nói cho thế gian biết mình là Phật là trật rồi. Không phải vậy! Muốn nói về Phật là phải nói về điển quang. Điển giới phát triển tới vô cùng mới thấy cái diệu thanh từ bi của Trời Phật nằm ở đâu? Lúc đó thức giác mới siêng năng tu học tiến tới sự thanh tịnh thay vì động loạn ở thế gian.

Chúng ta xem ti-vi thấy quảng cáo hay lắm, quảng cáo điều này điều kia điều nọ, điều nào cũng hay, mà toàn là ăn cắp của Trời Đất, nhưng mà nói dóc thối, dẫn người tới chỗ sai, không lối thoát, không thể cứu được. Bánh nào cũng khen ngon nhưng mà ăn thết rồi bác sĩ khám ra là nó tiểu đường. Ăn quá nhiều hủy hoại cơ tạng của chính mình sanh ra bệnh hoạn mà không hay! Cho nên nhiều người nói: *"Tôi đâu có tội gì, chết thì tôi lên Thiên Đàng chứ tôi đâu có xuống Địa Ngục"*. Đã lên Thiên Đàng đâu mà nói dóc nói tôi sẽ lên Thiên Đàng. Tụng kinh không hiểu kinh, không thanh tịnh biết được Thiên Đàng nơi nào. Dựa lời Chúa nói, dựa lời Phật nói, tự gạt lấy mình mà thôi.

Chúa Phật cũng kêu chúng ta phải thức tâm khai triển tâm linh, không nên rời bỏ vị trí đó. Nếu rời bỏ vị trí đó là sẽọa Địa Ngục tức khắc. Aiọa? Chúaọa hả? Phậtọa? Thượng Đếọa? Không! Chính chúng ta đã tựọa. Cho nên mọi người chết rồi riu riu vô Địa Ngục, chỉ ngục nào ở ngục đó, bị hành hạ vô cùng, đau đớn vô cùng mới chịu thức tâm phát đại nguyện nếu có dịp luân hồi lại thế gian, học, tu tiên.

Nhưng ngày hôm nay có hiện diện tại thế gian, không hiểu được cái nguyên lý thành ra không có chịu tu. Hiểu được là chúng ta rất may mắn có cái xác tinh vi Thượng Đế đã an bài và chúng ta có sự sáng suốt ngự trị trong cái xác đó, nên dốc lòng tu để khai mở lấy chính mình. Hiểu được mình, tức là hiểu được nguyên căn nguồn cội mà trở về quê xưa chốn cũ, sau khi lìa xác. Chỉ có tu mới tự cứu.

Bằng lòng tu mới tự cứu chứ không phải tu là tu chơi, tu thử, là không cứu được. Thật tâm bằng lòng tu mới là tự cứu. Ăn năn sám hối những sự sai lầm của chính mình đã làm và chuyên tâm hành pháp khai mở tâm thức của chính mình, mới kêu bằng tiến. Hiểu rõ “*thế gian đô thị giả*” là xác ta một ngày nào cũng sẽ tiêu tan, cát bụi sẽ trở về với cát bụi. Tâm thức chịu tu thì ngày đêm lo tu, nó sẽ sáng lạn ở tương lai sau khi lìa xác.

Không phải một mình chúng ta tu đâu, hằng hà sa số chư Phật tu, mà chúng ta bằng lòng tu tới đó sẽ có chư Phật tận độ. Chưa tới đó mà cứ kêu Phật tới hoài, thậm chí phòng ngủ cũng dán hình ông Phật để chi? Nhiều người nói để nhắc nhở. Nhắc nhở làm sao? Không hành mà nhắc nhở cái gì? Hành triển tới thanh nhẹ thì Trời Phật sẽ ban chiếu, lúc đó chúng ta thấy thay đổi tức khác. Khi mà Trời Phật để ý chúng ta, là tâm tu thay đổi và dứt khoát tu tiến. Không còn mê loạn nữa.

Vui hành trong thanh tịnh mới thật là tu. Tu là phải hành. Nói tôi được thanh tịnh, càng thanh tịnh hơn, chưa thanh tịnh, lúc nào cũng nói tôi chưa thanh tịnh, mới bằng lòng hành. Càng hành nó càng mở, càng mở nó càng tiến. Cho nên người thế gian buôn bán làm ăn chúng mình rõ ràng, nay tôi tạo được một cái tiệm, mai có tiệm khác, một cái tiệm khác. Một cái tiệm tôi đã lo không hết, tôi tạo thêm một cái tiệm nữa tôi lo, tạo thêm một cái tiệm nữa tôi lo, là một gánh nặng oằn(20) vai mà không giải quyết được. Ai tạo gánh nặng cho mình? Vì lòng tham mà nó hình thành một gánh nặng không giải quyết được. Nhiều người làm ăn có tiền, tí phú ở thế gian, nhưng mà rốt cuộc chỉ có khổ không! Khổ vì lo cho tất cả mọi người mà lo không nổi, lo không kham.

Chúng ta có con, con biết tự lo thì chúng ta mừng. Con không biết tự lo cho chính nó là chúng ta khổ. Thượng Đế cũng vậy. Chúng ta biết lo tu cho chính chúng ta thì Thượng Đế vui. Chúng ta không chịu lo tu cho chúng ta thì Thượng Đế sẽ buồn. Vì sao buồn? Hạnh đức của chúng ta càng ngày càng chìm lìm, không mở, không khác gì hoa không nở, trồng bông mà bông không nở, hỏi chủ nhân ông buồn không? Chúng ta phải hiểu điều này và thức giấc tu sửa tiến hóa mới thật sự là một người con hiếu thảo ở mặt đất này. Biết mình, biết Trời, biết Phật, biết tất cả càn khôn vũ trụ, vượt khỏi sự lo âu vọng động của tình đời.

HƯỜNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý đạo hữu hướng tâm cầu nguyện cho :

Bà Nguyễn Thị Nho (mẹ của đạo hữu Vương Thị Hải) từ trần ngày 26/01/2015 tại Vientiane, Lào, hưởng thọ 89 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Cảm ơn quý đạo hữu

Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp Quốc

2) Xin quý bạn đạo cầu nguyện cho : Bạn Đạo NGUYỄN NGỌC ANH sinh ngày OCT-13-1947 ,Mồ bước nảo .Được mau bình phục .Xin cảm ơn quý BD nhiều .

Hội Ái hữu Vô Vi Houston